generum, quae signate cognoscit omnia obiecta: Unde relatio paritatis non requirit omnes terminos, quos relatio in actu signato requirit, ut haec in parte exercite includatur: eo similiter apud generis unigenitum non negabit eorum repugnantiam, ut in illa exercite includatur apud ultimam, quae in actu signato negat eorum repugnantiam: etc. Adjiciendum quod si quando Aristoteles dixit conceptus accidentalia non posse univoce non loquitur de talibus conceptibus formaliter sumptis, sed tantum de nominibus substantivis omnium specierum, quae non conveniunt univoce. Quaestio

Quaestio 3ª: Quid dicendum de ultimis sumptis pro ultimis specificis.

Resolutio sit etiam ultimam conceptum pro ultima specificis convenire univoce ingulis speciebus. Ita Pater S. L. supra citatus quaestione 2ª numero 402, et omnes qui asserunt genera specierum convenire univoce pro apicibus. Probatur resolutio eodem fundamento, quo supra ante, cum proportione ad ultimam accommodata. Sunt enim apices, et requirunt identitates, suam tamen univocationem sumunt à modo tendendi in suos actus, et approximandi negative abstractos ad plura: ita et ultimas specificas, et requirunt suas formas negatas, nempe divisiones, suam tamen univocationem desumunt à modo tendendi non substractos indivisas in infinitum, et à modo removendi suas formas negatas.

Dices: ultimas specificas negat divisionem materialem ut diximus quaestione 2ª, sed divisio materialis, alia sit substantialis, alia accidentalis non convenit univoce: ergo neque etiam ultimas univoce conveniunt. Respondeo distinguo maiorem: ultimas specificas negant divisionem materialem materialiter, cum quatenus sunt divisiones accidentales et substantiales, nego maiorem. Negant divisionem materialem formaliter, cum quatenus obstant [illegible]eius, et ultimae, et ad nihil aliud attendendo, concedo maiorem: et in hoc conveniunt ingenui generice omnes ultimas specificas, et dixerunt enim se quatenus variae species unigenitae negat

divisionem in infima, qui ut obstat divisioni, si generi cdati
extractis in qd in cplete q nium nae; et 2ā spēs, qui ut
negat divisionem cdati extractis in qd cplete, et sic de ali-
is speciebus que. Unde adverte discrimen quod est nega-
re divisionem materiae, et negare divisionem formae materiam.

Opponitur. Sequitur ex hac dicta, quod etiam omnes nae
substantiae quaedam specierum univoce conveniant, si humana
non habere, id est omnes habent rationem substantiae completae
relationis, aut non positivas. Respondetur concedendo
sequelam, in qua nullum est inconveniens. Ad nam casu nega-
tivus, idest quae sumuntur nae materiae et formae, quae ut quid
sic non possunt convenire univoce, quia aliae sint rationales, aliae rationis
quidam positivae, quidam negativae. ~~Resp. 2° negando~~

relationis ~~sequelam, quia rationales~~ ~~vide~~ ~~rationes, quae in substantiis~~ ~~subsistentiis, et tamen~~
~~rationes conveniunt univoce, ita ipsa substantia non conveniant uni-~~
~~voce. Ita substantia, et nae, quae significant non conveniunt univo-~~
~~ce. Resp. 2° neg. sequelam, ratio est quia relationes rationales, quae sunt~~
~~in substantiis substantialibus, et accidentalibus conveniunt univoce, licet ratio substantia~~
~~non conveniant univoce quoniam ..., et non conveniunt univoce, sed substantiae, et nae, quae significant~~ non conveniunt univoce

Pro quaestionis intelligentia notandum est 1°, aliam esse speciem
subalternam, aliam infimam. Species subalterna
est, quae supra se habet aliud genus, et sub se aliam habet
species, ut genus animal, quod supra se habet vivens, et sub se hominem,
leonem etc. Non est necessarium, quod species subalterna sub-
se immediate species infimas; nam vivens est species subalter-
na, et tamen habet sub se animam et plantam. Species
infima est illa, quae sub se habet individua solo numero differen-
tia, ut homo Petrum, Paulum etc., quod ideo sufficit ut habeat
unum tantum genus aut plantam, id quod sufficiens est ad ratio-
nem speciei infimae.

Notandum 2°. Species utique possunt consi-
derari physice, aut metaphysice, quae ut abstrahunt ab inferi-
bus immediate significantibus talis, et tales nae substantiae, et

& poe considerari spie, put se etc abstrahunt ab inferioribus significantibus nas substantias, n attendendo tn an tales na sint subste, an accidens, id est secundum se het in ordine ad superios · ... ... quae spies istae sint infima. ...

R. affirmo spie ... ita CC qua oe 7.m ultum arto 3.o S. Thomae 3.o dis. 6.a sectione 5.a n.o 205 et etiam R.R. ... qa illa e spies infima qa sub se tm het individua solo n.o differentia; atque quilibet ex quinque spiebus spie accepta sub se tm het individua, ergo etc.

Pt min, qa in spie ... oes accidens significantes imme nas substantias primo ac ... het spes negativas, & sub se solo n.o divisa in ordine ad superiores. nam oes accidens ... spiei negant repugnantiam ad eandem in inferioribus ... sub spiea rone repugnantiae. Deinde logici solt curant, an identitas sit essentialis ... & p mum ma, qa e eadem in oibus nis generibus, ut tales na alia sint substantiae, aliae accidentia, reales, aut rationis, & q n curant logici. qu tales accidens solo n.o spie differunt, & sic negatae illarum, ex subiecta solo n.o differant.

Obi.o: accidens st negationes quae ... differunt essentialiter p subiecta, & ab illis ... subiecta accidentium spiei st ... diversa, ergo et accidens. R. data maiori, dist min: subiecta accidentium 1.ae spiei st essentialiter diversa sic, ... spie ... nam logici solt attendunt ad mum essendi, & ... inferiores. Et hinc e, qd lt accidens specificentur ... identitate, tamen ... suos ... et n identitate ... considerantur a logicis ... st diversae essentiales, qn ... tales sint. Et ratio e, qa logici solt considerant tales identitates ... ut st essentiales, & inseparabiles p mum ma etc. ... R.o ... identitates ... , ...

Instes: illi tunc, et Angeli differunt essentialiter ergo intra essentiali diversitate, quia similiter agendo eodem subiectum in non essentialiter diversa. Resp. negando, quia illi tunc et angeli sunt per se per respicientes determinate propriam naturam, et proprietates illarum; et ideo sequuntur diversitatem propriam naturarum: agendo vero, quae sunt per se logice, sive metaphysice, non attendunt ad materialitatem propriam naturarum, sed in ordine ad generationem eandem in utroque vel incomplete etc. Ex hoc est, quod et utraque tales, et privationes vel virtualiter essentiales addunt semper diversitatem essentialem subiectorum, quia sunt negationes propriae, et naturam et proprietates respicientes determinate naturae materialiter sumptae: non vero eo tantum agendo significantur naturae generentur etc. ob rationes factas.

Inferes: ergo si agendo, ut omnino significantes naturas generentur vel alia, et colorem sunt eiusdem speciei, agendo illis posita in colore efficiet unum essentialiter. Resp. 1° negando illationem, quia licet sint eiusdem speciei logice, in sua sunt diversae speciei, et materialiter, alias ob dicentiam essentialiter diversas insinuant. Respondent alii 2° concedendo totum, quia sicut potentia visiva posita in lapide efficeret unum essentiale, ex eo quod sint eiusdem speciei tales potentiae, ita et agendo illis posita in colore unum efficeret: nam neque agendo albi determinat sibi subiectum tale, neque agendo coloris eodem, sed utrumque indeterminate inclinat ad identitatem vel completam, cui non accidens est quod identitas sit substantiae vel accidentis.

Obiicies 2°: agendo eiusdem speciei negantes sibi solo numero diversas, sed ut negationes sint essentialiter diversae, satis est quod sibi negatae sint numero solo diversae: ergo tales agendo differunt inter se essentialiter. Probatur minor quia privationes et potentiae solo numero differunt; sed non in privationibus, et non in potentiis differunt inter se essentialiter: ergo etc. Respondeo distinguendo minorem; ut negationes differunt

ferant inter se essentialiter, sequitur satis est quod formae negatae dico
non diversae sint, neque ut differant essentialiter, sicut transeat mi-
nor: et maior ratio est quia non privationes, et non plures possibiles causae
per formas materiae sumptas, sed et quae ut includunt diversas materias,
quae est 1° diversae, et plurimum non differentes: aptitudines non utique
sed negant repugnantiam fratris subiecti recipiendi recipiendi,
et explendi eiusdem in plene ut; quae repugnantia quae tu est ab
non diversa loquendo loquendo.

Vgo: Contrary attingentes formam ne-
gatam aptitudinis, quae signat colorem essentialiter differt a con-
trario attingente formam negatam aptitudinis, quae signat etc., et
non tendunt in tales formas negatas sub eadem intelligibilitate.
ergo et aptitudines actu, et coloris expectant formas negatas sub
eadem ratione, vel in quo in plere, essentialiter different inter se.
R. data maiori, et min., neg. conseq.; maior ratio est quia illi
possibilitates, sub quibus contrarii tendunt in terminum est ratio generi-
ca sed distinguens generice aliis illis ab aliis. vol-
tis, et apostolus tendentium sub voli[?]bili, et ape[?]tibili; ac
per inde contrarius identice sunt non sed distinguunt per illam ra-
tionem genericam, sed est per dicta materia sub tali et tali illi
possibilitate.

Infer. ergo tales quae proxima habebunt ap-
tidines essentialiter diversas ab aptitudinibus quae significantibus quae remota.
R. quae ita conveniunt in eo quod sint aptitudines generum p-
ximorum, in qua ratione non conveniunt etc. R. neg. illationem.
ad probationem vero rationem primam, et remoti non est quod essentiale
quoniam, sed accidentale; ut etiam non est dicere contrarios, et prani-
gi, ita accidentale, et tamen non debere dicis, quod tignatis per partem
in plene — Ergo vero quae proxima, et remota conveniant in a-
liquo accidentali non arguit diversitatem specificam, sicut
et primus, et plures veniant in albedine, et lucere ac pla-
tus in nigredine, non arguit diversitatem essentialem in hoc.

Arcete hic quaerere utrum species, si

di humani spie, & q̄ sb̄ spie, quæ diu n̄ e ē spier in- fima, et raō ē qa appendes a qq abstrahunt ꝑ ut sic essentiat destruunt intr se; nam ꝯ negando ẓa comi sententiam diversifi͂ cunt essentiatr ꝑ substa, et appe- des inme signante nāt substantiy franc substa esse- ntr divsā, inde ē qd spie it sunt essentiatr divsæ. Neq. ullum ē inconveniens, qd sub divsis ꝯsideraoibq habet utranq ꝯveni. qa et aii̇ ꝑii spie sumpti ꝑiut illt dicunt ordem ad obra materia, it divsæ spiei. et theologi sumpti ab n° differunt intr se, q theo- logi illt attendunt ad auctoritatem divinam, in q̄ ꝯ- veniunt, et qæ in oibq ē eadē in spie

Articulus 6us

Utrum spies ultes sint ieme vel ultimi ꝯstituti.

R. negative. Pr qa ulte ꝯstitiunt methum pri- us dividit in essentiale, et accidentale, q̄m in gnā ulte- gares spie, & ulte logium prius dividit rigor, et ingle, q̄m dividat in easdē gnā spies. g° gnā spie n̄ sit im- mā vel ulti ꝯstitui. Pr aris ex ipsi metho, qa 3 ipa spies ꝯveniunt in hoc qd sunt ulta essentiatr in aii signato, 1, qd mediantibq suis inferioribq signent nāt substantiy, quæ st ẓ essentia partium, et differunt intr se ꝑ id qd 1a spies ꝑ sua inferiora signet nāt quæ st ẓ essentia partium ꝑ ꝯmunt nā, 2a ꝑ ꝯmuni- tiy, 3a ꝑ ꝯmuni spē.

Deinde duæ ultimæ spies, ult gnā et accidens ꝯveniunt in eo qd sint ulta accidentaliter signare, ꝑmitiū, qd mediantibq suis inferioribq signent nāt substantiy

quae sit in partibus accidentali, et differunt per id, quod 2a species sit in partibus nario, et 3a species contingenti: quo relatis divisio per abstracti ut le essentiale a 3bus iis speciebus, quod sit quasi ad 3 primam speciem; et a duabus ultimis ut le accidentale signate, quod et sit quasi rei illarum. Tandem ut le essentiale signate et accidentale signate conveniunt in hoc, quod sint ulta, et differunt in eo, quod 1m sit ad primam essentiale signate. 5m ad primam accidentali signate, quo relatis istis divisis per abstracti hujus duabus quasi abstracti ut le coitissimum methurum, quod sit quasi rei illarum, quinde divisio utilis coitissimi methu in genere specie non est immediata.

Praeterea quod ut le signum quae duae 1ae species conveniunt in hoc, quod signate conveniunt in genere, et quod signent per sua inferiora naturas substractas, quae de suis partibus praedicant in genere. Et differunt in eo, quod 1a species praedicet in completa de pluribus specie differentibus; 2a non completa de pluribus non differentibus. Deinde 3 ultimae species conveniunt in eo quod praedicent in genere signate, et quod mediantibus suis inferioribus signent naturas substractas, quae de suis partibus praedicant in genere, et differunt in eo quod 3 species praedicent in genere essentialiter; 2a in genere nario, 3a in genere contingenti: quo relatis divisio praescit a primis duabus speciebus abstracti praedicatum in genere quod sit quasi ad illas, et a 3bus ultimis praedicabile in genere quod sit quasi et ad 3 ultima specie. Tandem praedicabile in genere et praedicabile in genere conveniunt in eo quod sint praedicabilia de pluribus, et differunt per sua propria species: quo [illegible] quo relatis per abstrahi ut le praedicabile coitissimum, ut le universale signum, ac proinde divisio utilis coitissimi in genere species universalis non est immediate.

Si igitur dividi per ut le coitissimum, et in ut le methum, et in ut le signum: ut le methum dividitur in essentiale,

131

et accidentale, essentiale subdividitur in genus, speciem, et differentiam: accidentale in proprium, et accidens. Iste terminus separabile dividitur in separabile ergo, et in actu: separabile ergo subdividitur in genus, et speciem: separabile in actu subdividitur in differentiam proprium, et accidens.

Obiicies: si ille terminus dividens genus in essentiale, et accidentale, et in ergo, et in actu, aliquae species illius participaret accidentalitatem, et in actu, sed hoc est falsum, quia omnes species participent terminum genus essentiale, et in ergo: ergo etc. Respondeo negando maiorem: nam duae ultimae species dicuntur ultra accidentalia, quia participant ille terminus accidentalitatem; nec 3 ultimae species dicuntur ultra in actu, quia ille terminus est illis conveniens in actu, sed quia reducunt significare nimis substantiam facit aptitudinem ad identitatem accidentalem, et ut conveniens in actu.

Dices: 3 primae species illius maxime differunt a duabus ultimis quia essentiale et duae ultimae a primis quia accidentale: ergo essentiale, et accidentale sunt rationes diversae ~~[illegible]~~, et non quia in ergo ille dividitur. Respondeo distinguendo antecedens, differunt quia essentiale, et accidentale genere, concedo antecedens, specifice, nego antecedens: diversae enim species non possunt convenire in diversa specifica, et 3 primae species conveniunt in essentiale, et duae ultimae in accidentale. Sunt igitur essentiale, et accidentale diversae genere contrahentes ille terminus, et convenientes quia sub alterna nempe ille essentiale, et accidentale: sicut corporeum, et incorporeum sunt diversae generice contrahentes substantiam, et convenientes quia sub alterna substantia corporea, et incorporea: sunt igitur substantia non benevertit in tales rationes diversas nimi-

vum

nimirum corporeum, et incorporeum, et in substantiam corpoream, et incorpoream, ita et ulr. substantiam, ꝗ diuidit in duas essentia-
les radices, nimirum essentiale, et accidentale, et in-
ulr essentiale, et accidentale: et eodem mō de ulti spe-
ciardum, si in illud dirigat actum.

Instas: qd 3 spies nō hēt driam
spesificam: Et ꝗbo qā si illam heret deret essen-
aliuy, ꝗ eidem essentiam ꝗ suis inferioribq; t eē ꝗ
muni fōe ꝗ illis; atq essentia dot, ut diximus, ē
driā generica; eē idm ꝗ muni fōe et ē driā
generica, ꝗ reperiat in ꝗprio, ē accidente, qꝗ
et nū suorum inferiorum hent rao eni fōe: qd
ꝗ. R. ngō ꝗsādem; ad ꝗbādem dico, eē idm
ꝗ inferiorib ꝗ muni fōe ꝗstulantis ꝗtrahere ulr
essentiale, eē driam spesificam 3ꝗ spiei.
Vnd sol eē idm ꝗ inferiorib ꝗ muni fōe in tā latitu
dine erit driā generica, qꝗ et reperit in ꝗprio,
et accidenti; eē nō idm ꝗ muni fōe tāt, ē driā
spesifica: sic rōle ꝗ ut abstrahit ab angelico, et hu-
mō, nō ē driā spesifica hōr; ꝗ gnum generium
ad utrumq; ; rōle eō qd immē ꝗtrahit at, et ꝗ-
stituit hōem, ē driā hōr spesifica.

Obj 2ᵒ. eo mō diuidit gtr in spi-
es, q ab illis participat, ꝗ qrq; spies immē par-
ticipant ulr ꝗtiemum. gᵗ in illas diuiditur im-
mē. R. ngō min. nam prius participat ulr
ꝗtiēm ab, uti metho, ꝗ loquo; ꝗ ꝗ methum
ab essentiali, et accidentali: loquim ā sōbili in-
ꝗ, et in ꝗle, ꝗ postea spies. Inst illis nō
attendendo ad illa gā sub alterna, qꝗ immē
ꝗtrahere ulr ꝗtiemū ad qrq; spies: qd sol in hoc
euenn in illis diuiderē immē. R. dist ant.

itaq̃ pot imp̃lĩe ꝯtrahere iste ꝯm̃unis adaquatioñ
ex hac rectam seriem, transeat, et recta seri-
em, qui sensu procedit quasi, nq̃ an.

Obĩo 3ᵒ. Si hoc ꝯtissimum posset di-
videri in adæquatã p̃ accidentale, et in quod, et in-
quale, 3ª spẽs poneret sub duobꝫ generibꝫ n̄
sub alternatis, nimirum sub adæquali, et sub q̃-
le. Id hoc implicat. ałr̃ haberet duas spẽs: q̃d
est. Rñ ĩ ɩo. n̄ implicare, ꝯ̃ quod sit istq̃
suiq̃ habere duas spẽs in adæquatas: sic eadem
notitia sit intuitiua, et abstractiua poteñ in-
adæquate, sub noã intuitiua, et in adæquate
sub abstractiua: eadem visio albi, et nigri poteñ
adæquate sub visione albi, et in adæquate sub
visione nigri, quæ n̄ genera n̄ sub alternata. eadem
entitas sub ꝯtĩo albioris, et nigrioris; eadem en-
titas sub ꝯtĩ ubi, et sub ꝯtĩ situs, quæ sūt q̃a
summa, et n̄ sub alternata. neq̃ id implicat,
ꝯ ponatur sub qlibet inadæquate, et sic et in 3ª
spẽ n̄ implicabit.

Dices. idem oppositum simul n̄ pot
ꝯstare duplici mã sua. qᵒ neq idem oppositum ꝯtrᵃ
ꝯtrũ duplici mã metha: atq 3ª spẽs posita
sub illis generibꝫ n̄ sub alternatis ꝯstare du-
plici mã metaphã: qlibet quis haberet rao'em
mæ rũ illius qᵒ est. Rñ ꝯstare duplici mã
metha inadæquata, qd n̄ repugnat, sicut n̄ repugnat qᵒ
idem oppositum ꝯstet multiplici mã sua qd inadæ-
quate, ꝯ pluribꝫ partibꝫ mæ. Inst. ꝯtrã
adæquate, et q̃le, qd ẽ et quis rũ 3ª spẽi sit in-
se mæ methæ ꝯflexæ, quæ sūt q̃a disparata, quæ
ꝯ ꝯtrias duas ꝯstare possunt adæquate. Rñ

Rent talia genera ut in se sint mia metha, et sic n̄ tn̄ eē nū 3ᵃ spiei, qa sub utroq̄ gē collocaret, qa q̄ndo cōponerent 3ām spiem, haberent raverum mā inadaq̄te; sicut gūs notiua intuitiua, et abstractiua in ra. sī qa cōplex. ra nū notiua sit intuitiua et sit abstractiua; n̄ tū nū notiua sit intuitiua, et abstractiua. Ita R cotr ad argum.

R tū 2ᵒ et facilius negō main nimirum qd 3ᵃ spies poneret sub duobus [illegible] gradibusq̄ n̄ sub alternatis; nam ut supra diximus ille corpus 1ᵒ diuidit in ule methu, et cōpum: methum diuidit in estiale, et accidentale: cōguin ingd, et ingte, neq ule methum diuidi ingd, et ingte nequ ule cōdabile diuidi cōt in estiale, et accidentale. Und n̄ sequi qd 3ᵃ spies collocet sub duobus generibus gradatis n̄ sub alternatis; nam 3ᵃ spies ātenus est uile, sē ātenus appnd abstracta ab aptitudinibus ad eendm sit ponit sub uti estibili, seu methi, ātenus cōdabile, sē ātenus aptido abstracta ab aptibus ad cōdandm sit ponit sub uti cōdabili ingte uō duplex sit aptido una ad eendm, altera ad cōdandm utraq̄ respicit suum tum gūs, et sub illo collocari.

Inst. aptido abstracta ab aptudinibus generis ad eendm n̄ sit ē ule estiale sd et ingd et sit spies infima, et ādicet ingd de suis inferiorbq: similr aptido abstracta ab aptibus generis ad cōdandm n̄ sit ē ule ingd sd et estiale: qd uiō uly ingd et estiale abstrahunt diuisi ulia. R, aptam quidem abstractam ab aptudinibus ad eendm estiali, et ut q, se signate, eē ule estiale, et gūs methum, accidentali uō, et ut qd, se exercite, eē ule ingd et spiem infimam typam; aptudem qdam ad cōdandm sibi accidentali conuenientem. Simile aptudem abstractam ab aptidus ad cōdandum estiali, et ut qd se signate, eē ule ingd, et gūs typum; accidentali uō, et

187

ut qd se exercite e. t. e. — ute ensiale, et spem infimam mentam p quandam aptudem ad eandem sibi accidentali aduenientem est.

Dez: aptudo ad eandem, et fundandi sbiur-
nalis distinguunt, et utraq hat uniuq ... et sai negatus uirtualis tn distantes, nempe utraq sub quadam ratione, sub rone negua ad eandem, et fundandi: qd ad hunc eandm entitas ponit sub duobg generibg n sub alternatis. R.1o ngo anis; nam lt tales aptudes distinguant ratis ratione eiusdem Subti, et fratum negatarum, tn distinguunt ratis rane diversum alimi, ad qs ut pote inclinant. R.2o dato ante dist sequens: qd adhuc eadm entitas ponetur sub duobg generibg n subalternatis ... eandem fatitatem, tg, sm dirsas talitates, sic enim: sic eni idm aij sedi qtenus cognicio, ponit sub gen: scio cognicios, et sub spie third, qtenus cognicio sig natis attendendo ... ad reuelatem dinam & motiuis: sic et qt ... sic ... ponit sub ... et ... qtenus estibilis, et qtenus ... sub qualitate, tam qm sub ge. Idm uniti opinione n distinguentie relabes a fimis in q eadm entitas participat relatem ... et ... ge n sub ordinant.

Inst.: sat diria natis s... quatenus assuit utraq aptude ponen sub unaq gen. At in hoc nullum dari inconueniens, mingens ha utranq aptudem, et al utraq dnominetis ... utq estibilis, et ... Neuz nullum inconueniens in eo qd Socrate uideret ... habitu ... et opinatiuo in ... qe st qa di paruta.

Pt qa a ... L.: diuisio fieri det in membra magis opposita; at e ensiale, et accidentale magis opponunt, qm qd, et qle: et dat mai rao uir ute uiissimum diuidat in ensiale et accidentale; qm in qd, et inqle

R. 1° neg. maior. nam illatam qd colores ad oct. spe-
et achris n. sit dividit in album, et nigrum ut
in speie magis opposita. Nt et in viridem, et ce-
ruleum colores medios minus oppositos: unde si-
sto ut sit bona, sufficit qd membra dividentia ag-
gravigent rationem eandem divisam ut n. sit inter mem-
bra dividentia opposita. R. 2° neg. min. qa n. mag-
is opponunt sub illi metho ulla exiuditate, gau-
dentiae; qm sub illi logio ulla ingt, et ingle, qd
libet enim continget suam rationem eodem exclatu, et si-
nunc ? deriam oppositum alteri.

Ob 3°: si ulla excluderet in-
qd, et ingle, darentur duae spei sub eodem ge, quae ma-
gis distarent inter se, qm duo spei ventis sub alio
ge. Pg qa diviso, qa e 3m praedicabile, et accid-
ens, cont sub gle, tam qm sub proprio ge, et mina ma-
gis distaret diviso ab accidente, qm a ge, qd ponitur
sub praedicabili ingd, tam qm sub ge proprio: diviso enim
convenit cum ge in eo qd praedicat exclatu, ingt n. convenit
cum accidente. R. 1° neg. ant. nam species hyndo,
et frater cum equide ab equandam, magis distat a speie
a 3a, qm hac ab accidente et lige et faltr. himg:
nam diviso, et accidens respiciunt praedicatum ingle,
et 1a spes praedicatis ingd: et lige magis opponuntur
praedicato ingle, et ingd, qm sit ingle, et ad hoc ga-
rum interat, qd diviso maxe sumpta, et metho vig-
raule minus distat ab alii, qm ab alio.

Rent alii 2° neg. conseq. qa ut diviso conveniat
cum ge in eo qd praedicatur exclatu, et inqstere, ab illo
differt in eo qd gis praedicat ingd, diviso ingle, inq
venit cum accidenti, ut ab isto differat in eo qd accid-
ens praedicatur contingenter, diviso essentialiter; ergo
distat ab utroque, et n. magis sit ex parte divise

138

ꝑari essentiali, q̄m in singl̄e.

Adverte hic divisionem univ[ersa]lis
existimari in metham, et ideam ꝑtere, tam in
ure ꝑdicij, q[uo]d hoc sit una tm, ut hic dicimus
divi[sio], ꝑ possimus ꝑhari eodm m[od]o in illa, atq[ue] in
ꝑticulare, ꝑariter dividere univ[ersa]le consumtu ꝑ ure
ꝑdicij, inime in essentiale, et accidentale, q[uo]d q[uo]d
bat nostrum ꝑncipium ꝑ divisione univ[ersa]lis metha.
ratio e q[uo]d ut univ[ersa]le ꝑdicij sit habet ꝑ essentiam ꝑ subjectum videre
nam unam, et eandem in infinitum [?] attenden-
do an sint in fora in essendo, an in ꝑdicando q[uod]
in veritat se identicum a[b]strahendo ab illa nam
spei ꝑ aliq[uo] m[od]o metha, et ideo et dividi univ[ersa]le
existimum in essentiale, et accidentale, et ꝑ universali
ser ꝑ ꝑdicamen, ꝑ dicenda ꝑ ꝑ neq[ue] dividen-
da in ꝑ, et in gle. Neq[ue] divas dividendum univ[ersa]le
existimum ꝑ ure ꝑdicio in varium, et stringens.
R[espon]s[io] eius divisio in ꝑiri debere in membra magis opposita,
et magis opponunt essentiale, et accidentale, q̄m
varium, et stringens, ut ꝑet.

Quaestio [?]

De Praedicatis univ[ersa]lis [?]

Parte aliquando in e atq[ue] indeviduum, et singlē:
hoc in istis sumitur ꝑre, q[uo]d subjicitur univ[ersa]li, si ꝑ ꝑ sit
ut Socrates, vel hoc, ꝑ ꝑ, ut hoc vel aliud. Ipsum
ꝑari autem triplici sumi ꝑ parte: ꝑ[rim]o materialiter
q[uo]d dicit parti: 2° formaliter ꝑ ꝑ, ut subjiciatur univ[ersa]li:
3° ꝑ relatione, q[uo]d ad univ[ersa]le refertur. Notandum e q[uo]d si
cut univ[ersa]le aliud e in essendo, q[uo]d ꝑprie dicitur ꝑ, et
aliud in ꝑdicando, q[uo]d ꝑprie dicitur ꝑdicabile, ita

ita q[uo]d partes in[...] aliud alii ingerendo, et propriè dici[tur] parte
Aliud v[er]o n[on] [...]pendo, et dicitur subsistibile.

Parte ig[itu]r ut sic in eodem sumptum
p[ro]priè definitur — id q[uo]d aptum è sub ee ut[...]: subsistibile sumpta p[ro]priè — id q[uo]d aptu[m] è subsistere [...]
Dixe [...] definit[ur] — id q[uo]d [...] ut[...] — et [...] requi-
ut parte. Ubi adverte 1° tam parte, q[ua]m subsistibile
debere habere aliq[uo]d [...]: 2° debere habere aptitudinem ut sub-
sit, et subsistat ut[...], aut [...]abili; 3° debere ee g[e]n[er]a in parti-
cipare g[e]n[er]is co[mmun]is, q[uo]d [...] ingerit

Articulus [...]
Q[uo]t sint species partis et subsisti-bilis

R[espondeo] ee tres q[uo]d. Pr[ob]a[tur] d[e] parti colligendo illius species, q[uo]d
[...] s[un]t species partis, q[uo]t s[un]t m[odi], q[uo]d parte sub è ut[...]; [...]
[...] m[odi] s[un]t tres q[uo]d: q[uo]d tres tam s[un]t species partis. [...]
minor q[uo]d q[uo]d q[uo]d sub è ut[...], et sub è essentia, et acci-
dentaliter. Si essentia, et sub è s[ecundu]m tam essentiam, et è species
partis, sc[ilicet] parte sp[eci]ei. aut sub è q[uo]d essentiae, q[uo]d se [...]
m[odi] [...], et è g[e]n[er]is, sc[ilicet] parte g[e]n[er]is; aut [...] g[e]n[er]is [...],
et è [...], sc[ilicet] parte [...]. Si aut[em] sub è acciden-
taliter, et sub è [...], et è proprium, sc[ilicet] parte p[ro]prii;
aut sub è contingenter, et è accidens, sc[ilicet] parte acciden-
tis.

Pr[ob]a[tur] ulterius q[uo]d [...] tres e[ss]e sp[eci]es subsistibilis
q[uo]d q[uo]d alteri subsistit ut [...]abili, et subsistit in q[uo]d
et in q[ua]le; si subsistit in q[uo]d, aut subsistit in q[uo]d in [...]
et è g[e]n[er]is subsistibilis, aut subsistit in q[uo]d [...], et è
sp[eci]es, si subsistit, [...] in q[ua]le, et subsistit in q[ua]le essentiali,
et è 3a sp[eci]es, sc[ilicet] [...] subsistibilis, et in q[ua]le [...],
et è 4a sp[eci]es subsistibilis, sc[ilicet] p[ro]prium; aut [...]
q[uo]d q[ua]le contingenter, et è 5a sp[eci]es, sc[ilicet] accidens

Quō mō distinguant[ur]
Sp[eci]ēs partis, & subjicibilis

Animadverte ingenium adverte, n[on] agi hic de qualibet
mat[eri]a sumpta, [illegible] de [illegible] substrata, sed ...
de qualib[et] sumpta pro aptitudinib[us] ipsis apti-
tudinibus signantib[us] particula materia: q[uae] [illegible]
[illegible] speciei partis.
Habent [illegible], & hae aptitudines singul[ares]
q[ua]e h[abe]nt apt[itudinem] sub ee illi: ex his aptitudinib[us] abs-
trahitur una aptitudo co[mmun]is, quae ē 1a species, seu g[e]n[u]s partis:
[illegible], et [illegible] habent aptitudines singulas, q[ua]e h[abe]nt
apt[itudinem] sub ee illi: ex his aptitudinib[us] abstrahitur una
aptitudo co[mmun]is, quae ē 2a sp[eci]es partis: habent etiā Socra-
tes & Plato aptitudines singulas, ut subsint [illegible]: ex
his aptitudinib[us] abstrahitur una aptitudo co[mmun]is, quae ē
3a species, seu differentia partis: habent q[uo]q[ue] Socrates, & Pla-
to, aptitudines singulas, ut subsint risibili: ex his
aptitudinib[us] abstrahitur una aptitudo co[mmun]is, quae ē 4a
species, seu proprium partis: habent [illegible] Socrates, &
Plato aptitudines singulas, ut subsint albo, et ex ap-
titudinibus abstrahitur una aptitudo co[mmun]is, quae ē 5a spe-
cies, seu accidens partis.

Ex his q[uinque] aptitudinib[us] co[mmun]ib[us]
seu speciebus partis, quae sit [illegible] particula [illegible],
signate, abstrahitur aptitudo co[mmun]is unica, seu partis co[mmun]i-
ssimum [illegible] succedit, q[uo]d [illegible] [illegible] ē parte in a[ctu]
signato, qua [illegible] sua majora signat particula materia,
quae subsit illi: ē et [illegible], et in a[ctu] exercito
quia ad q[uinque] species, quae [illegible] sunt abstractum ā qui-
nque speciebus, et [illegible] [illegible] aptitudinem generandi,
q[uae] exercite sit [illegible] [illegible] q[uinque] speciebus. [illegible]
[illegible] mō [illegible] de parte sumpta [illegible] relatione.

& similiter de distinctione specierum subiicibilitatis communi & aptitudine, et relatione.

Si quaeres 1º utrum haec genera specierum tam partis, quam subiicibilitatis sint infimae. Respondetur quod per eundem finem, quo supra probavimus species ultimas esse infimas. Dices: aptitudo quaedam in hoc, ut prime subiiciatur alteri, et aptitudo quaedam in proprio quaeny remote subiiciatur alteri, differunt specie; sicut etiam relationes in ipsis aptitudinibus fundatae: ergo 1a species similitudinis in subiicibile proximum et remotum, ac proinde dantur 6 species subiicibilitatis, et partis. Respondetur negando antecedens, quia tam aptitudines, quam relationes, quae subiiciuntur hoc, et proprie alteri sunt eiusdem speciei specialissimae, quandoquidem utraque reddit aptum subiici alteri in quo inexistere: differentia vero proximi, et remoti specialissime est accidentalis; nam etiam in 1a specie dantur aptitudines generis proximi, et remoti, quae non differunt accidentaliter, non ratione speciei; omnes siquidem reddunt naturam aptam in quo inexistere.

Quaeres 2º utrum species tam partis, quam subiicibilitatis sint immediatae? Respondetur negative; nam prius dividitur parte universalium in parte metaphysicam et logicam: parte metaphysica subdividitur in essentiale, et accidentale, et deinde in unaquaque specie partis, logicam, vel in subiicibilem in quo, et in ipse, et ulterius in species, eodem modo, quo supra de divisione universalium communi philosophati sumus.

Articulus 2us
Quam unitatem requirant partes u-nius

Loquimur in praesenti de similitate de partibus metaphysicis, non vero de partibus fundatis per aptitudinem, et relationem. Est certum omnino esse partes illas non requirere unitatem